



Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20  
Ἡ Διεθνοῦσι τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 28 Ὀκτωβρίου 1884.

### ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ



Ἄρχη πανταχοῦ.

Οἱ βουλευταὶ δὲν κινουῦνται νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσάν ὁ κ. Δεμάθας δὲν ἐργάζεται πρὸς ἀνθρώπων τῶν οικονομικῶν τοῦ Κράτους ὁ κ. Καζάλης δὲν δημοσιεύει τίποτε, ἡ ἀστυνομία δὲν κατέσχε κανέν χαβάνιον, ἡ κυβέρνησις χωνεύει ὡς βόας τὰ δωδεκατημόρια τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ὁ κ. Λομβάρδος ἐπιστρέφει ἐκ τοῦ θριαμβευτικοῦ εἰς Ζάκυνθον ταξειδίου του ἐπὶ ἀρκοφόρου πλοίου, κατὰ τὰς ἐφημερίδας.

\*\*\*

Αὐτὴν τὴν ἀπρόσφορον ἐποχὴν ἐξέλεξαν ὅπως ἐξεγείρωσι τὰ πνεύματα ἐκ συμπτώσεως ὁμοῦ ὁ πολυθρόλιτος προφήτης τῶν Πατρῶν Καπετάνος μὲ τὰς ἐξ ὕψους ἀποκαλύψεις καὶ ἡ Ὠρα μὲ τὰς ἐκ βάθους ἐπαγγελίας περὶ τῶν εὐεργετῶν τοῦ πάτρωνός της εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος Ἡ οἰκτρὰ ἀποτυχία ἀμφοτέρων ἀπέδειξεν ὅτι ὁ Καπετάνος εὐρίσκεται εἰς κακὴν ὥραν, ὅπως ἡ Ὠρα εὐρίσκεται ὑπὸ κακῶν καπετάνων.

\*\*\*

Καὶ ἄνοιξεν ἡ βουλή ὑπὸ περιστάσεις ἀπαράδειγματίστου ρυπαρότητος καὶ ἀκηδίας, μὲ 37 μόλις βουλευτάς, μὲ ἀσβεστωμένα τὰ θρανία μὲ λάσπην ἀηδεστέτην καὶ ψῦχος ἐπαισθητὸν, μὲ ἓνα Σκουλοῦδην κρύπτοντα τὰς καθαρὰς τοῦ χεῖρας ὑπὸ γάντιν κατεσκευασμένα ἐκ δέρματος τῶν μετόχων τῆς Κορναίδος, μὲ τρεῖς γηραλέους καὶ ἀξυρίστους βουλευτάς ὅτινες μετὰ τοῦ φρακοφόρου Σταμούλη ἀπετέλουν τοὺς τέσσαρας γραμματεῖς τοῦ προεδρείου, μὲ ἓνα ἀγίασμα ὁ τοῦ ἐπισκόπου Καλαβρύτων καὶ μὲ πολλοὺς ἀγίασμοὺς τοῦ βουλευτοῦ Ἀγυῖας κ. Στεφανίδου, ὅστις κατέλαβε τὴν προεδρικὴν ἔδραν δεκατέσσαρας ὥρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως, καὶ τέλος μὲ ἀνεξήγητον ἀπουσίαν τοῦ θήλας ἐφεστίου θεοῦ τοῦ βουλευτηρίου, τῆς κυρίας Ροζοῦς.

\*\*\*

Ἠκούσθησαν δὲ καὶ μερικὰ ζήτω ἀπὸ τὰ θεωρεῖα, ὅτε ἀνέγνωσεν ὁ πρωθυπουργὸς τὸ διάταγμα καὶ ἄλλα τινὰ κατὰ τὴν ἐξοδὸν του. Περιττόν κρίνομεν νὰ ὑποδείξωμεν τὴν προέλευσίν των, ἀφοῦ

εἶνε γνωστὸν ἐκ τῶν προγενεστέρων ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῶν φυλακῶν τοῦ κράτους διατελεῖ πλέον ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν καὶ διοίκησιν τῆς κυβερνήσεως. Δὲν εἶνε ἀπίθανον μάλιστα τὸ Β. Διάταγμα περὶ συγκλήσεως τῆς Βουλῆς ν' ἀνεγνώσθη πρότερον ἐντὸς τοῦ Μενδρεσὲ καὶ τοῦ Κόκλα πρὸς γνῶσιν τῶν κρατουμένων καὶ συμμόρφωσιν.

\*\*\*

Καὶ ὁμοῦ μὲ ὄλας τὰς ἐκδουλεύσεις τὰς ὁποίας προσφέρουν αἱ φυλακαὶ τοῦ κράτους εἰς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν πρωθυπουργὸν καὶ τὸ σύστημα, ἡ κυβέρνησις ἀχαρίστως ἀφίνει τοὺς ἀτυχεῖς τούτους νὰ ψωριῶσιν.

Ἀξιοσημείωτος ὁμοῦ εἶνε ἡ σύμπτωση ὅτι ἡ ψωρίασις ἀνεφάνη εἰς τὰς φυλακὰς εὐθύς ὡς ἐγένετο γνωστὸν ὅτι τὸ ἑκατομμύριον τοῦ Βαλλιάνου ἐξέφυγεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ἤλλαξε προορισμόν.

\*\*\*

Τὰς προσπάθειας τῆς κυβερνήσεως περὶ ἐπανορθώσεως τῶν οικονομικῶν τοῦ κράτους θαυμασιῶς ὑποδοθηοῦσιν οἱ ὑπάλληλοι αὐτῆς, διότι εἰς τοὺς στρατιωτικὸς ταμίας τώρα προσετέθησαν καὶ οἱ ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας εἰσπράκτορες, δόντος τὸ παράδειγμα τοῦ τῆς Τριφυλλίας.

Τὸ συμβῆν τούτο, φαίνεται, ἐνεθάρρυνε τοὺς ἀξιοτίμους κκ. Τάκην καὶ Ἀποστολάκην ἀρχιληστάς, τέως ἐξασκοῦντας τὸ ἐπάγγελμό των εἰς τὴν ὁμορον ἐπικράτειαν καὶ εἰσηλθόντες μετὰ πάσης ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος, διαιτώμενοι ἐλευθέρως εἰς τὸν δῆμον Ἀπεραντίων.

\*\*\*

Ἡ ὁμορον ἐπικράτεια ὑποθέτομεν ὅτι δὲν θὰ ἐλυπήθη μεγάλως διὰ τὴν στέρησιν. Ὡς φαίνεται ὁμοῦ φοβουμένη τὴν ἀνταπόδοσιν καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν καὶ θέλουσα νὰ προφυλάξῃ τὸ κράτος της ἀπὸ τὴν ἀσυγκρίτως κινδυνωδεστέραν εἰσβολὴν τῶν ἐξ Ἑλλάδος δραπετῶν τοῦ οικονομικοῦ κλάδου, διέταξε νὰ τεθῶσιν ὑπὸ καθάρσιν αἱ ἐξ Ἑλλάδος προελεύσεις.

Αὐτὸς εἶνε βεβαίως ὁ λόγος ὁ ὑπαγορεύσας εἰς τὴν Τουρκίαν τὸ ὑγειονομικὸν ταῦτο μέτρον, διότι ἡ χολέρα ἤτις ἐζήτησε νὰ εὐρῆ κατοικίαν ἐν Μεσολογγίῳ, ἐκεῖ δηλαδὴ ὅπου ἐγεννήθη καὶ ὁ νῦν πρωθυπουργός, εὐτυχῶς ἀπεδιώχθη.

\*\*\*

Μολοντί ἡ ἀπόπειρα τῆς ἐπιδημίας ἦτο μικρᾶς σπουδαιότητος, οὐχ ἦττον οἱ Μεσολογγίται τὰ ἐχρειάσθησαν καὶ ἂν ἐγκαίρως δὲν

καθησύχαζεν ή εξαφισ θά συνέβαινεν άφεύκτως δευτέρα έξυδος του Μεσολογγίου.

Εν τούτοις οι πολλοί περιωρίθησαν εις έξοδον μικρόν δι' έν τηλεγράφημα άποσταλέν εις τον άθηναϊκόν τύπον.

\*\*\*

Και τα αρχαιολογικά νέα κατ' αύτάς ήσαν σπουδαίότατα. Οι συμπατριώται του Έλγίνου έδίκασον έν Λονδίνω πτωχούς τινες έλληνας χρωρικούς, διότι έφερόν κρυφίως εις Άγγλιαν προς πώλησιν άγαλάματι. Ημεις έχομεν δετικωτέρας και ακριβεστερας πληροφορίας περι της υποθέσεως ταύτης, ήτις υπο το κοινόν τούτο πρόσχημα υπέκρυπτε σκοπούς βαθυτέρους. Δυνάμεθα νά διαβεβαιώσωμεν τους άναγνώστιας μας ότι το κλαπέν άγαλμα, όπερ ώς άπεδείχθη ήτο νεωτέρας τέχνης, ήτο το διαβόητον άγαλμα του Γλάδστοντος, το ποιηθέν υπο του κ. Βιτάλη, το όποιον έκλάπη κατά μυστικήν παραγγελίαν των Άγγλων, δια νά μη έξευτελισθῆ ο ένδοξος πολιτικός άνήρ των υπο της παραφοράς των μωρών ελληνικών ένθουσιασμών και της τερατοτόκου ελληνικής καλλιτεχνίας.

\*\*\*

Ούχ ήττον άφοϋ το σύνθημα έδόθη, έξανέστη ο κοιμώμενος προς τ' αρχαιολογικά ζήλος των νεωτέρων Έλλήνων και άμεσον άποτέλεσμα του ζήλου τούτου υπήρξεν ή άπόπειρα της πυρπολήσεως υπο των απομάχων των πυλών της Άκροπόλεως, ήτις μετά την των Περσών, του Σύλλα και των Τούρκων έμελλε νά υποστη κατά τους νεωτέρους τούτους χρόνους και πολιορκίαν απομάχων.

\*\*\*

Φαίνεται ότι ή φιλοπατρία σήμερα καθήνησε και αυτή φάρμακον καταλεγομένη μεταξύ του ρήου και της ίπεκακουάνης. Άλλως δέν δυνάμεθα νά εξηγήσωμεν την μετά το μάθημα της φαρμακολογίας ένθουσιώδη παρόρμησιν του καθηγητού της φαρμακολογίας κ. Άφεντούλη προς τους φοιτητάς όπως συνεισφέρωσι τον έβρανον των υπέρ της άνεγέρσεως του άνδριάντος του Κολοκοτρώνη.

Άξιοσημείωτον δέ ότι ο κ. Άφεντούλης άσυνειδήτως ίσως κατέθηκε πρώτος μίαν λίραν τουρκικήν. Είμεθα περίεργοι νά ίδωμεν πόσοι έν συνόλω μετζιτιέδες και παράδες και έν γένει τουρκικά νομίσματα θά συναχθώσι προς άνεγέρσιν του Γέρου του Μωριζ.



ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Η περι της έν Ελλάδα δικαιοσύνης διατριβή του κ. Φιλαρέτου έν τῷ Αϊώνι, δέν στερεΐται ένδιαφέροντος. Άξία όμως ιδιαίτερας μνεΐας εΐνε αύτη δια την θαρραλέαν εΐλικρίνειαν του συγγραφέως, όστις όμιλών περι της τελεσιδικου παρεμβάσεως της τουρκικής άρχής επί τουρκοκρατίας, μεταρρυθμιζούσης πολλακίς τάς άποφάσεις της γραικικής δικαιοσύνης, όμολογεί ότι καιτοι το σύστημα εκείνο ήτο έν συνόλω πλημμελές, εΐχαν ούχ ήττον «το μέγα πλεονέκτημα της συνοπτικότητας και του ελιγοδαπά-νου, ιδίως δέ τής δυνατής προφυλάξεως των ελληνικών άπο τής έλληνοτικής αυθαιρεσίας.» Ουδέΐς ο έν Ελλάδα βιών ο μη συναισθανόμενος βαθέως την πικράν ταύτην αλήθειαν. Και άλλοτε έλαβε άφορμήν νά παρατηρήσῃ ο Άσμοδαΐος, ότι ή ελληνική αυθαιρεσία κακουργεί όπον τής νομιμοφροσύνης πολύ περισσότερο ή υπο τον τύπον της βίας. Πās τις δύναται ήδη νά σύρῃ εκ της αλήθειας ταύτης, της όμολογουμένης και παρ' αυτού του πτρωώτου και δημοκράτου βουλευτου Βάλου, σειράν όλων συμπερασμάτων άφορώντων εις το παρόν και εις το μέλλον του Έόπου... Καθ' όσον δέ άφορῃ την

μεθ' ήμέρας δύο διόρθωσαν έν τῷ Αϊώνι της έν λόγω σκληρῆς όμολογίας ως παρορμάτος δῆθεν, έπιτραπήτω ἡμΐν νά μη άποδώσωμεν ούδεμίαν εις αύτην σπουδαιότητα. Ο έγραφή, έγραφή, και κάλως έγραφή.

X

Όταν άνεγνωμεν προχθές εις τάς έφημερίδας ότι έχορηγήθη προς το ύπουργείον των έσωτερικών πίστωσις έξ έκατόν τόσων χιλιάδων δραχμῶν προς διατήρησιν καταδικων, προφανέστατα είδομεν ότι δέν συμφέρει πλέον την κυβέρνησιν ή έξάλειψις αυτών.

X

Δύναται μάλιστα από τούδε νά συμπεράνῃ τις ποία εΐνε ή κατά τον κ. Βαμπάν ρevise του ύπουργείου: — Ίσχύς μου ή άγάπη των καταδικων μου.

X

Τίς οΐδε δέ αν το υπέρ των καταδικων χορηγηθέν έσχάτως κονδύλιον δέν εΐχε σχέσιν και με τάς άκουσθείσας έν τοΐς άκροατηρίοις και τῷ προαυλίῳ του βουλευτηρίου ζητωκραυγῆς κατά την ήμέραν της έναρξέως των εργασιών της βουλῆς. Όπωςδήποτε δέν πρέπει νά μείνῃ άπαρατήρητον ότι ή χορηγήσιν αυτού προηγήθη ολίγας μόνον ήμέρας του νέου ύπουργικου θριάμβου.

X

Και έπειδή περι κονδυλίων ο λόγος, ποΐον νομΐζετε, εΐνε το μεγαλειότερον κονδύλιον έξ όλων των γνωστών ἡμΐν ένταύθα μέχρι τούδε;

Το κατατεθειμένο, ως εις τάς διαταγῆς του κ. Τρικούπη... έν τῇ μεγάλῃ βιβλίῳ του γνωστου χαρτοπωλείου Παλλῆ και Κοκκιῆ παρῃ την εΐκόνα του, όπως όλοι θά το εΐδατε, έν τερατώδες το μέγεθος κονδύλιον. Η έξήγησις της άλληγορίας ως αναζητηθῆ εις τῷ άρθρῳ της Ωρας, ή όποία βεβαίως παρόμοιον κονδύλι έχρειάζετο δις νά γράφῃ τῷ χονδροειδῆ εκείνα πράγματα, τῷ όποία έχει την τόλμην νά γράφῃ.



Η ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑ

Στά κεραμίδια της βουλῆς, 'ς τῇ μέσῃ και 'ς τῷ πλάγῳ θέ νά στηθῆ ένα πουλι με πτέρυγας πλατείαις. Ως σύμβολον περιφανές αρχαϊκής σοφίας. Μία μαρμαροπελεκητή, μεγάλη κουκουβάγια.

Όταν δέ κάποτε βρεθῆ το μάρμαρο 'ς το χῶμα. Απο κανένα μέλλοντα σοφόν μας Καββαδία. Που θάχῃ μόνη του δουλειῆ την αρχαιολογία. Και θά ξεθάφῃ άπ' τῇ γῆ παλιόπετρας ακόμα.

Εκεϊνος θέ ν' άποφανθῆ και θά κηρύξῃ πλέον. Ότι ή ύπαρξίς γλαυκός έντός των έρειπίων. Εΐνε σαφῆς άπόδειξις και φανερόν σημεΐον. Πως ίερόν της Αθηνῶς ήτον εκεί άρχαϊόν.

Και δέν θά ννοιώθῃ ο άμωτρος ότι εκεί μιά 'μέρα. Η κουκουβάγια εΐχανε στημένη τῇ φωλιά τους. Και πῶς γιά δέγγμ' άφήσανε 'ς τον τόπον εκεί πέρα. Μαρμαρωμένο ένα πουλι από τῇ συντροφία τους.

ΠΕΡΙΛΟΜΟΣ.